

1914-9-31

AFSENDER

Jørgen Schou

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst side 1

Generel kommentar:

Valdal, Valby Langgade 30, var et nedlagt gartneri i Valby i København, hvor adskillige af Fynboerne i årenes løb boede til leje. Bygningen blev nedrevet i 1930. Efter sin skilsmisse fra maleren Karl Schou i juli 1913 flyttede Marie Schou og sønnen Jørgen ind på Valdal.

Jørgen Schou og Astrid blev et par formodentlig allerede inden, at Astrid var skilt fra Alfred Goldschmidt.

Det er uklart, om den omtalte Bertram er den person, som er biograferet i databasen eller en anden af dette navn.

1 dansk mil er 7.532,48 meter.

Verte: Vend (bladet).

Afsendersted:

Valdal

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Husets navn er skrevet øverst side 1

Omtalte personer:

Bertram -

Esther Dahlerup

Marie Schou

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, Jørgen Schou til Astrid Warberg, 1914-09-31, 2411

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Gave til Østfyns Museer fra Pernille Marryat

DOKUMENTINDHOLD

Jørgen ville ønske, at han skrev lige så godt som Astrid.

De 14 dage med Astrid i Kerteminde var de lykkeligste i Jørgens liv. Han skal dagen efter begynde på kontoret og har allerede skrevet på en ansøgning.

Jørgen og hans mor har været på en cykeltur.

Familiens stuepige kunne se på Jørgens læber, at han havde kysset Fru Dallerup. Jørgen er meget bange for, at hans mor skal opdage hans og Astrids forhold, og han gemmer brevet i skuffen ved den mindste lyd.

TRANSSKRIFTION

Valdal. 31 – 9 – 14.

Min egen, kære, lille, Dis.

Jeg griber Lejligheden nu Mor er i Byen til igen at skrive til Dig. Mit sidste brev var vist ogsaa ualmindelig kedsommeligt, men det skulde ogsaa besørgeres paa ½ Time og saa kan det nu ikke blive bedre. Hvor vilde jeg dog gerne kunde skrive saadan som Du saa mine Breve kunne være Dig til lige saa stor Glæde naar Du er trist og ensom, som Dine Breve Dine gode, søde, rare Breve er for mig. – Men selv om Du er i daarligt Humør saa har Du ikke Lov til at skrive saadan noget som at Du " er duvæ et uværdigt Menneske" i Sammenligning med Mor, Bertram og de andre. Et Menneske der holder af et andet, og jeg tror Du holder meget af mig, og giver dette andet Menneske saa meget som Du har givet mig, kan ikke, hvad saa end alle andre siger, være et uværdigt Menneske. – Jeg har lige siden jeg kom hjem ikke tænkt paa andre og andet end vores 14 Dage i Kerteminde, de lykkeligste 14 Dage jeg nogensinde har oplevet. Jeg er sikker paa at de vil hjælpe mig i mit Arbejde og sætte mig igang igen hvis jeg er ved at gaa i staa. I Morgen skal jeg begynde. Jeg var ude paa Kontoret i Gaar for at orddne det ene "d" i ordet overstreget, og over ordet er skrevet "uha"! noget Vrøvl med Orlogsværftet og blev uden Varsel sat til at skrive en Ansøgning – saadan en med "Undertegnede ansøger hermed .. o.s.v." – jeg var en Besvimelse nær af Skræk og Rædsel da jeg fik udleveret et mægtigt Ark Papir og en Pen og blev stillet op ved en Skrivepult midt i dette ærefrygtindgydende Kontor. Men tænk saa, det gik. Det er det første Resultat af Din gode Indflydelse paa mig og det imponerede mig selv umaadelig.

Jeg har været en Cycletur paa c. 4 Mil med Mor som Bagsædepassager. Hun var begejstret og syntes det var den ideelle Cycle, uden Vanskeligheder med Modvind og Bakker. Jeg tror hun let vil blive forfalden til at cycle paa den Maade og jeg er glad for det for jeg tror hun

har saa godt af det.

I Dag kom vores Pige med en uforsigtig Bemærkning om mine Læber der gav Anledning til at Mor fik at vide at jeg havde kysset Fru Dallerup. Gud ved, om der skulde komme yderligere Spørgsmaal. Hvis vi 2 bliver opdaget stoler jeg paa Dine Breve. De maa kunne gøre Underværker og overbevise selv den mest forudindtagne om at Du kun har gjort mig godt. Kære, kære Dis faar jeg Dig dog ikke snart at se. Jeg længes umaadelig efter Dig og saa har jeg ikke en Gang et Fotografi af Dig, det kunde Du gerne sende naar Du igen en Gang skriver.

Nu vil jeg slutte Brevet Mor er nemlig kommet hjem og saa snart jeg hører den mindste Lyd i Stuen ved Siden af farer Brevet ned i min Skuffe mens jeg sidder og ser uskyldig ud. Det er meget pinligt og tager på Nerverne. Mange Tusind kærlige Hilsener, min egen, egen Dis fra

Din

Buf.

Valdal. 31-9-14.

Min egen kære, lille, Dis.

Et yndelig Lylybrev med Mar er i
Byen til egen at skrive til Dig. Mit
sidste Brev var vist ogsaa ualmindelig
kedsommeligt, men det skulde
ogsaa besøges paa $\frac{1}{2}$ Time og saa kan
det nu ikke blive bedre. Hvor vilde
jeg dog gjerne kunne skrive saadan som
Du saa mine Breve kunne være Dig
til lige saa stor Glæde naar Du
er trist og ensom, saa dine Breve
dine gode, søde, rare Breve er for
mig. — Men selv om Du er i
dualigt humør saa har Du ikke
Lid til at skrive saadan rosel
saa at Du er det et værdigt
Menneske" i Sammenheng med
Mor, Bertram og de andre. Et Men

nestke der holder af et andet, og jeg
tror Du holder meget af mig, og glem
detke andet Mennecke saa meget
saa Du har givet mig, kan ikke,
hvad saa end alle andre siger, var
et uørdent Mennecke. —

Jeg har lige siden jeg kom hjem
ikke tænkt paa andre og andet end
vores 14 Dage i Hertuginde, de lykkelige
14 Dage jeg nærmest har
oplevet. Jeg er sikker paa at de
vil betyde mig i mit Arbejde og
sætte mig igang igen hvis jeg er ved
at gaa istaa. I Møgen skal jeg begynde
Jeg var ude paa Kamboret i Gaar for
at ordne ^(saa) noget Brænd med Orlog
værktøj og blev uden Varoel saa
lidt at skrive en Ansøgning — saadann
en med „Undertrykte datter
hemed... a.s.v.“ — jeg var en Besvime
mar af Skrak og Rædsel da jeg
fik udlæst et mægtigt Ark
Papir og en Pen og blev skallet op

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

med en Skrivestift medt i dette
Geflygtindlydende Kæder. Men
hvent saa, det gik. Det er det
første Resultat af den gode Indfly-
delse paa mig og det imponerede
mig selv umiddelbart.

Jeg har næret en Lyaleitet paa det
Mål med Mor som Børnselaps-
sager. Hans var Besygtighed og syntes
det var den ideale Lyale, uden Van-
skeligheder med Madonnd og Pettek.

Jeg tror hvem det vil blive forfalden
hvilke Lyale paa den Mand og jeg er
glad for det for jeg tror hvem har
saa godt af det.

Jeg kom næst Pige med en ufor-
sigtig Bemærkning om mine Læber der
var Andet; det at Mor fik at vide
at jeg havde købt Pige Dallerne. Gud
ved om det skulle kunne gøres
Ippogsmal. Hvis vi 2 Løber og
delt stoler jeg paa Børnselaps. De
maa kunne gøre Underværker

og overbevare selv den mest
forandringerne om at du kan
har gjort mig godt.

Kære, kære Dig paa jeg Dig dog ikke
smart at se. Jeg læser umiddelbart
efter Dig og saa har jeg ikke en Gang
et Fotograf af Dig, det kunde du
gerne sende man der igen en Gang
skriver.

Men vil jeg slutte Brevet Men
er nemlig kommet borte og
saa snart jeg bliver den mest
Lyd i Stuen med Siden af Jern
Brevet med i min Skuffe
men jeg sidder og ser indlydende ind.
Det er meget pinligt og koster paa
Næsen.

Mange Tusind Kærlig Hilsener,
min egen, egen Dig paa
Di
Bert.

vsk.